

Komentar evanđelja: najveći u Kraljevstvu Božjem

Komentar Evanđelja za utorak
19. tjedna kroz godinu. „Tko se
ponizi kao ovo dijete, taj je
najveći u kraljevstvu
nebeskom.“ Na poniznoj svijesti
o vlastitoj malenosti, Bog će
izgraditi veliku svetost, koju će
sam učiniti važnom,
učinkovitom i vrijednom.

Evanđelje (Mt 18,1-5.10.12-14)

U onaj čas pristupe učenici Isusu pa
ga zapitaju: »Tko je, dakle, najveći u
kraljevstvu nebeskom?« On dozove

dijete, postavi ga posred njih i reče:
»Zaista, kažem vam ako se ne
obratite i ne postanete kao djeca,
nećete ući u kraljevstvo nebesko. Tko
god se dakle ponizi kao ovo dijete, taj
je najveći u kraljevstvu nebeskom. I
tko primi jedno ovakvo dijete u moje
ime, mene prima.«

»Pazite da ne prezrete ni jednoga od
ovih najmanjih jer, kažem vam,
anđeli njihovi na nebu uvijek gledaju
lice Oca mogega, koji je na
nebesima.«

»Što vam se čini? Ako neki čovjek
imadne sto ovaca i jedna od njih
zaluta, neće li on ostaviti onih
devedeset i devet u gorama i poći u
potragu za zalutalom? Posreći li mu
se te je nađe, zaista, kažem vam,
raduje se zbog nje više nego zbog
onih devedeset i devet koje nisu
zalutale. Tako ni Otac vaš, koji je na
nebesima, neće da propadne ni jedan
od ovih malenih.«

Komentar

Evandjelja ponekad pokazuju učenike zabrinute za svoj međusobni red važnosti. Sa znatiželjom koja se čini gotovo nadnaravnom, pitaju Učitelja tko je po njegovom mišljenju najveći u Kraljevstvu nebeskom. Isus odgovara na iznenađujući način: pozivajući dijete i stavljajući ga među njih.

Djeca utjelovljuju određene osobine ovisnosti koje ih svrstavaju ispod odraslih: malog su rasta, imaju malo iskustva, često nisu u stanju preuzeti odgovornost za svoje postupke i ne mogu se sami brinuti za sebe. Međutim, Isus kaže: „Zaista vam kažem, ako se ne obratite i ne postanete kao mala djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko. Stoga, tko god se ponizi poput ovog djeteta, najveći je u kraljevstvu nebeskom.“

Za Boga, svi smo mi mala stvorenja. Pred njegovim ljubavnim pogledom, ljudski stupnjevi važnosti se ruše, društvene hijerarhije i etikete nestaju. Učitelj nam pomaže shvatiti da nas prihvatanje našeg stanja neće poniziti ili podcijeniti. Naprotiv, može nas dovesti do velikih visina veličine i svetosti, jer smo njegova djeca. U tom smislu, sveti Josemaría savjetovao je: „Ti si pred Bogom, koji je Vječan, više dijete nego što je pred tobom mališan od dvije godine.

A osim toga što si dijete, sin si Božji. – To ne zaboravi!“ (Put, br. 860).

Mnoge naše brige mogu se staviti u perspektivu ako naučimo predati se poput male djece kojoj je potrebna stalna Očeva briga. Na poniznoj svijesti o vlastitoj malenosti, Bog će izgraditi veliku svetost, koju će On sam učiniti važnom, učinkovitom i vrijednom.

Pablo M. Edo // Photo:
shutterstock

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/komentar-evandelja-
najveci-u-kraljevstvu-bozjem/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/komentar-evandelja-najveci-u-kraljevstvu-bozjem/)
(15.03.2026.)